

Εισαγωγή σεν
Τοπολογία

26-2-20

2 Ε μάθημα.

a) Προηγ. μάθημα

$$\beta) |P(a, \delta) - P(f, \delta)| \leq P(a, \delta) + P(f, \delta)$$

$$\text{Λογο: } -(P(a, \delta) + P(f, \delta)) \leq P(a, \delta) - P(f, \delta) \leq P(a, \delta) + P(f, \delta)$$

$$\Leftrightarrow \begin{cases} P(a, \delta) \leq P(a, \delta) + P(f, \delta) + P(\delta, \delta) & (3) \\ P(f, \delta) \leq P(a, \delta) + P(a, \delta) + P(\delta, \delta) & (4) \end{cases}$$

Αρκεί να αποδειχουμε τις (3), (4).

Ανο επιφ. ανισοτητα:

$$P(a, \delta) \leq P(a, \delta) + P(f, \delta) \leq P(a, \delta) + P(f, \delta) + P(\delta, \delta)$$

εμμ.
διορ.

Επισης ανο επιφ. ανισοτητα:

$$P(f, \delta) \leq P(f, a) + P(a, \delta) \leq P(f, a) + P(a, \delta) + P(\delta, \delta)$$

εμμ.
διορ.

Παρατηρηση: Av $(X, ||\cdot||)$ χώρος με νόρμα και P η μετρική που ορίζει τη νόρμα αυτή $(P(x, y) = ||x-y||, \forall x, y \in X)$, αυτή η P έχει επιδιήλθεν τις ιδιότητες:

- 1) Είναι αναγνούμενη σας μεταθέσεις
 $\cdot P(x+z, y+z) = P(x, y), \forall x, y, z \in X.$

$$P(\lambda x, \lambda y) = |\lambda| \cdot P(x, y) \quad \forall \lambda \in \mathbb{R}, \forall x, y \in X.$$

Αξιονομία (Σημα): Αν X διαν. χώρος και P μία μετρική σε X ώστε να λεχύνεται:

$$a) P(x+z, y+z) = P(x, y), \forall x, y, z \in X$$

$$b) P(\lambda x, \lambda y) = |\lambda| \cdot P(x, y), \forall \lambda \in \mathbb{R}, \forall x, y \in X.$$

τότε η μετρική P προέρχεται από νόρμα.

$$\left\{ \begin{array}{l} \text{Υποδειξη: Οριζουμε } \|x\| = P(x, 0), \forall x \in X \\ \text{πρέπει ν.δ.ο.: } \left\{ \begin{array}{l} \| \cdot \| \text{ νόρμα} \\ \text{Η ρεινα μετρική} \\ \text{που προέρχεται} \\ \text{από την } \| \cdot \| \end{array} \right. \end{array} \right\}$$

Άσκηση: Αν (X, P) μετρικός χώρος οριζουμε $d(x, y) = \min \{ \lambda, P(x, y) \}$, $\forall x, y \in X$. Ν.δ.ο. d μετρική.

- Άσκηση: a) $d(x, y) \geq 0 \quad \forall x, y \in X$ (διότι $\lambda \geq 0, P(x, y) \geq 0$)
- b) $d(x, y) = 0 \Leftrightarrow \min \{ \lambda, P(x, y) \} = 0 \Leftrightarrow P(x, y) = 0 \Leftrightarrow x = y$.
- c) $d(y, x) = \min \{ \lambda, P(y, x) \} = \min \{ \lambda, P(x, y) \} = d(x, y)$.
- d) Τριγ. ανισότητα, είσαι $x, y, z \in X$. Θα δ.ο.
 $d(x, z) \leq d(x, y) + d(y, z)$.

- Διαχρινούμε τις εξισώσεις!

$$i) \lambda \leq P(x, y) \stackrel{?}{=} \lambda \leq P(y, z)$$

Τότε αν $\lambda \leq P(x, y)$

$$d(x, z) - \min \{ \lambda, P(x, z) \} \leq \lambda = d(x, y) \leq d(x, y) + d(y, z)$$

Όμοιως αν $\|x\|_p \leq \|y\|_p$.

2) $\|x\|_p \leq \|x\|_1$ και $\|x\|_p \leq \|x\|_\infty$ τόσο:

$$\|x\|_p = \min \{1, \|x\|_p\} \leq \|x\|_1 \leq \|x\|_p + \|y\|_p = \|x\|_p + \|y\|_p.$$

Aned.

Ανισοτήτες που ευδίδουν τις $\|\cdot\|_p$ και $\|\cdot\|_\infty$ στον \mathbb{R}^k .

Για κάθε $\vec{x} \in \mathbb{R}^k$: $\|\vec{x}\|_\infty \leq \|\vec{x}\|_p \leq k^{1/p} \|\vec{x}\|_\infty$

Απόδειξη: Έσσω $\vec{x} = (x_1, \dots, x_k) \in \mathbb{R}^k$

$$\forall i=1, \dots, k : |x_i| \leq \left(\sum_{i=1}^k |x_i|^p \right)^{1/p} = \|\vec{x}\|_p$$

Άρα $\max \{|x_i|, i=1, \dots, k\} \leq \|\vec{x}\|_p$ δηλαδή $\|\vec{x}\|_\infty \leq \|\vec{x}\|_p$. (1)

Έσσω $i_0 \in \{1, \dots, k\}$ ώστε $|x_{i_0}| = \max \{|x_i| : i=1, \dots, k\}$,

τόσο $|x_i| \leq \|\vec{x}\|_\infty \quad \forall i=1, \dots, k \Rightarrow |x_i|^p \leq \|\vec{x}\|_\infty^p, \quad \forall i=1, \dots, k$,

Άροιτοντας κατα μέρη τις k -άυτες ανισοτήτες έχουμε:

$$\sum_{i=1}^k |x_i|^p \leq k \cdot \|\vec{x}\|_\infty^p \Rightarrow \left(\sum_{i=1}^k |x_i|^p \right)^{1/p} \leq k^{1/p} \cdot \|\vec{x}\|_\infty \Rightarrow \\ \|\vec{x}\|_p \leq k^{1/p} \cdot \|\vec{x}\|_\infty \quad (2)$$

Άρο (1), (2) δειχνύει την ινσιμότητα.

Ο μερικός που ορίζουν οι $\|\cdot\|_p$, $1 \leq p \leq \infty$ στον \mathbb{R}^k και οι ανισοτήτες που τις ευδίδουν.

Για $1 \leq p \leq \infty$: $P_p(\vec{x}, \vec{y}) = \|\vec{x} - \vec{y}\|_p$.

Σύμφωνα με τις ανισότητες που αποδειχνύουμε προηγουμένως έχουμε: $P_\infty(\vec{x}, \vec{y}) \leq P_p(\vec{x}, \vec{y}) \leq k^{1/p} P_\infty(\vec{x}, \vec{y})$

{ Διάμετρος Συνόλου }

Ορισμός: Έσσω (X, p) μετρικός χώρας και $A \subseteq X$, με $A \neq \emptyset$

Ορίζουμε τη διάμετρο του A ($\text{diam}(A)$, διαμ(A)),

$$\text{με } \text{diam}(A) = \sup \{p(x, y) : x \in A, y \in A\}$$

[όπου $\sup B = +\infty$, δια $B \subseteq \mathbb{R}$ που δεν είναι άνω υποριθμένο].

Παραδείγματα: i) Έσσω (\mathbb{R}, p) όπου p η ευθίας μετρική στο \mathbb{R} .

$$(p(x, y) = |x - y|, \forall x, y \in \mathbb{R})$$

$$\text{Αν } a, b \in \mathbb{R}, a < b, \text{ diam}([a, b]) = b - a$$

$$\text{επίσης } \text{diam}([a, b]) = \text{diam}((a, b)) =$$

$$= \text{diam}([a, b]) = b - a.$$

$$\text{diam}([a, +\infty)) = \text{diam}([a, +\infty)) =$$

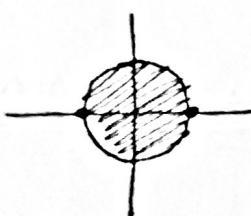
$$= \text{diam}((-∞, a)) = \text{diam}((-∞, a)) = +\infty$$

$$\text{Άρα } \text{diam}(\mathbb{R}) = +\infty.$$

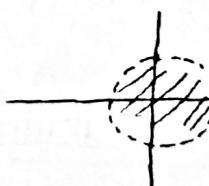
ii) Σεν (\mathbb{R}^2, p_2) , όπου p_2 η ευκλειδεία μετρική.

$$p_2((x_1, y_1), (x_2, y_2)) = \sqrt{(x_1 - x_2)^2 + (y_1 - y_2)^2}$$

$$\text{Για } A = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : x^2 + y^2 \leq 1\}, B = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : x^2 + y^2 < 1\}$$

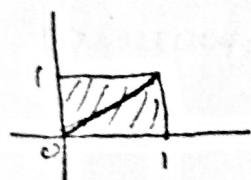

$$\text{diam}(A) = 2$$

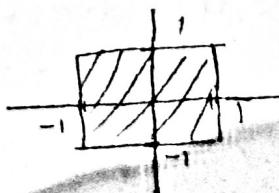
$$\text{diam}(B) = 2$$

$$C = [0, 1] \times [0, 1]$$

$$\text{diam}(C) = \sqrt{2}$$

$$D = [-1, 1] \times [-1, 1]$$

$$\text{diam}(D) = 2\sqrt{2}$$

- iii) Av p n διακριτή μετρική σε X . Για $A \neq \emptyset$:
- Av το A είναι πυνθανόδο $\text{diam}(A) = 0$
 - Av το A έχει δύο συγχαίρουσα σημεία $\text{diam}(A) = 1$.

Υπενθύμιση: Av $B \subseteq \mathbb{R}$ και $M \in \mathbb{R}$

$$\sup B \leq M \Leftrightarrow \forall x \in B \quad x \leq M$$

$$\sup B \geq M \Leftrightarrow \forall \varepsilon > 0, \exists x \in B: x > M - \varepsilon$$

$$\inf B \geq M \Leftrightarrow \forall x \in B, x \geq M$$

$$\inf B \leq M \Leftrightarrow \forall \varepsilon > 0, \exists x \in B$$

$$a \leq b + \varepsilon \quad \forall \varepsilon > 0.$$

$$Av \quad a, b \in \mathbb{R}, a \leq b \Leftrightarrow a \leq b + \varepsilon \quad \forall \varepsilon > 0.$$

Ορισμός: Ένα υποσύνοδο A εύσ μετρικού περιου σώματος (X, p)

Δέξεται ψηφίζεται, av $\text{diam}(A) < +\infty$

$$(\Leftrightarrow \exists c > 0 : p(x, y) \leq c, \forall x, y \in A)$$

Απόδειξη επιμείου ανο δύνατο και απόδειξη ευνότων:

· Av (X, p) μετρικός περιου, $A \subseteq X$ με $A \neq \emptyset$ και $x \in X$,
οπιζαμε την απόδειξη του x ανο το A :

$$P(x, A) = \inf \{p(x, y) : y \in A\}$$

· Av (X, p) μετρικός περιου και $A, B \subseteq X$ με $A \neq \emptyset$ και $B \neq \emptyset$
n απόδειξη του A ανο το B οπιζεται να είναι:
 $P(A, B) = \inf \{p(x, y) : x \in A, y \in B\}.$

Παρατήρηση: $P(x, A) = P(\{x\}, A)$

Παρατηρήσεις: a) Προφανώς $P(x, A) \geq 0, P(A, B) \geq 0$

b) Av $x \in A$ κατε $P(x, A) = 0$

c) Ενδεικεται $P(x, A) = 0$, xwpiis να 16xuei xεA.

• Σαν λκ με τη συνήθη μετρική p
 $p(a, (0,1)) = \inf \{ |a-x| : x \in (0,1) \} = 0$ ενώ προφανώς
 $0 \notin (0,1)$

Παρατήρηση: Έστω (X, p) μετρικός χώρος, $A \subseteq X$, $A \neq \emptyset$
 τότε $\forall a, b \in X : |p(a, A) - p(b, A)| \leq p(a, b)$

Απόδειξη: $\forall x \in A$ ισχύει $p(a, A) \leq p(a, x) \leq p(a, b) + p(b, x) \Rightarrow$
 $\underbrace{p(a, A) - p(a, b)}_{\text{πραγμ. αριθμός}} \leq \underbrace{p(b, x)}_{\text{συνοδό.}} \quad \forall x \in A.$

Άρα $p(a, A) - p(a, b) \leq \inf \{ p(b, x) : x \in A \} \Rightarrow$

$p(a, A) - p(a, b) \leq p(b, A) \Rightarrow$

$$\boxed{p(a, A) - p(b, A) \leq p(a, b)} \quad (1).$$

Εφόσον η (1) έχει αποδειχθεί για τυχαία $a, b \in A$
 προκύπτει (εναγχάρασσοντας το ρόλο των a, b) ότι

$p(b, A) - p(a, A) \leq p(b, a) \Rightarrow$

$$\boxed{p(b, A) - p(a, A) \leq p(a, b)} \quad (2)$$

$$(1), (2) \Rightarrow |p(a, A) - p(b, A)| \leq p(a, b).$$

(Ακολουθίες)

Αν $X \neq \emptyset$ εύνογχο ονομάζουμε ακολουθία σε X κάθε
 συνάρτηση $f: \mathbb{N} \rightarrow X$. Αν ευμβολίσουμε $f(n) = x_n$,
 μπορούμε να αναφερόμαστε στην παραπάνω ακολουθία
 θέյοντας "πακολουθία (x_n) " ή "η ακολουθία $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ ".

Τα x_n λέγονται όροι της ακολουθίας.

Έτσι x_1 , ο πρώτος όρος

x_2 , δευτέρος

x_3 , τρίτος

:

x_n , n -ος όρος.

Οι όροι μιας ακολουθίας δεν είναι απαραίτητα διαφορετικοί μεταξύ τους. π.χ. αν $a \in X$ και $x_n = a \forall n \in \mathbb{N}$ έχουμε μια σταθερή ακολουθία.

Υπακολουθίες: Αν $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι μια ακολουθία στο X και $x_1 < x_2 < x_3 < \dots$ φυσικοί αριθμοί, τότε η ακολουθία $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ δηλαδή η ακολουθία με όρους x_{k_1}, x_{k_2}, \dots λέγεται υπακολουθία της $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$.

Οι δείκτες $(k_n)_{n \in \mathbb{N}}$ ανορθώνουν μια δι. αύξουσα ακολουθία φυσικών αριθμών. $\mathbb{N} \xrightarrow{k} \mathbb{N} \xrightarrow{\times} X$

Η υπακολουθία δηλαδή είναι ουσιαστικά η συνθήκη.

Για παράδειγμα η $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ ($\delta n. n x_1, x_2, x_3, \dots$) είναι η υπακολουθία των αριθμών όρων της $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ κατά $(x_{\delta n})_{n \in \mathbb{N}}$ ($\delta n. n x_1, x_3, x_5, \dots$) είναι η υπακολουθία των περισσών όρων της $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$.

Παρατήρηση: Αν (x_{k_n}) υπακολουθία της $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ στο X και $k_n \geq n$, $\forall n \in \mathbb{N}$

Απόδειξη (με επαργωγή): $x_1 \geq 1$ (αφού $k_1 \in \mathbb{N}$)

Χρησιμοποιούμε ότι $k_n \geq n$, τότε αφού:

$$k_{n+1} > k_n \geq n.$$

Υπενθύμιση: ακολουθίες στο \mathbb{R} .

Αν $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ ακολουθία πραγμ. αριθμών και $x_0 \in \mathbb{R}$ θέμεσα η $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ συγκλίνει στο x_0 (ευην. $x_n \rightarrow x_0$) αν $(\forall \epsilon > 0) (\exists N \in \mathbb{N})$ ώστε για κάθε $n \in \mathbb{N}$ με $n > N$ ισχύει $|x_n - x_0| < \epsilon$.

Άνο Α.π.Λαζ. Ι είναι γνωστά τα εξής:

- Το σημείο μιας ακολουθίας (α υπάρχει) είναι μοναδικό.
- Κάθε συγκλίνουσα ακολουθία είναι φραγμένη.
- Κάθε υπακολουθία μιας συγκλίνουσας ακολουθίας συγκλίνει στο ίδιο σημείο μ' αυτήν.
- (Θεώρημα Bolzano-Weierstrass): Κάθε φραγμένη ακολουθία έχει συγκλίνουσα ακολουθία.

Ορισμός: Έσσω (x, p) μετρικός χώρος $(X_n)_{n \in \mathbb{N}}$ μια ακολουθία στο X και $x_0 \in X$. Λέμε οι π ακολουθία $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ συγκλίνει στο x_0 αν $\forall \epsilon > 0$ υπάρχει $N \in \mathbb{N}$ ώστε $\forall n \geq N$ να ισχύει $p(x_n, x_0) < \epsilon$. Εάν συμβολίζουμε $x_n \xrightarrow{P} x_0$. (ή απλά $x_n \rightarrow x_0$ αν είναι φανερό σε ποιά μετρική αναφερόμαστε).

Παρατί�νεται: (X, p) μ.χ. Αν $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ ακολ. στο X , $x_0 \in X$:

$$x_n \xrightarrow{P} x_0 \Leftrightarrow p(x_n, x_0) \rightarrow 0$$

Ορισμός: Μια ακολ. $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ στον μ.χ. (X, p) λέγεται φραγμένη αν το συνολό των σημ. c_n (δηλ. το συνολό $\{x_n : n \in \mathbb{N}\}$) είναι φραγμένο.

Προσαν: Κάθε συγκλίνουσα ακολουθία είναι φραγμένη.

Απόδειξη: Έστω (X, P) μ.χ.

$(X_n)_{n \in \mathbb{N}}$ ακολ. σε X , $x_0 \in X$ ώστε $X_n \xrightarrow{P} x_0$.

Από ταν ορισμό για $\varepsilon = 1$ προκύπτει ότι υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$, ώστε $P(X_n, x_0) < 1 \quad \forall n \geq n_0$.

Θέτουμε $C = \max \{P(X_i, x_0), i=1, 2, \dots, n_0\}$.

$\forall n \in \mathbb{N}$ θα ισχύει $P(X_n, x_0) \leq \max \{C, 1\} = M$

Επει $\forall n, m \in \mathbb{N}: P(X_n, X_m) \leq P(X_n, x_{n_0}) + P(x_{n_0}, X_m) \leq M + M = 2M$.

Άρα το σύνολο $\{X_n: n \in \mathbb{N}\}$ είναι φραγμένο, δηλαδή $n (X_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι φραγμένη.

Προσαν: Έστω (X, P) μ.χ. και $(X_n)_{n \in \mathbb{N}}$ μια ακολουθία σε X .

Αν $X_n \xrightarrow{P} a$ και $X_n \xrightarrow{P} \theta$ τότε $a = \theta$, με $a, \theta \in X$.

Απόδειξη: Χρησιμοποιούμε (προς αναφή σε αντανάκλαση $a \neq \theta$)

Τότε $P(a, \theta) > 0$, θέτουμε $\varepsilon = \frac{P(a, \theta)}{2}$.

Έφόσον $X_n \xrightarrow{P} a$ υπάρχει $n_1 \in \mathbb{N}$ ώστε $\forall n \geq n_1$,
τα ισχύει $P(X_n, a) < \varepsilon$

Έφόσον $X_n \xrightarrow{P} \theta$ υπάρχει $n_2 \in \mathbb{N}$ ώστε $\forall n \geq n_2$,
τα ισχύει $P(X_n, \theta) < \varepsilon$

Έστω με $n \in \mathbb{N}$ με $n \geq \max\{n_1, n_2\}$.

$$\begin{aligned}
 P(a, \beta) &\leq P(a, x_m) + P(x_m, \beta) \\
 &= P(x_m, a) + P(x_m, \beta) \\
 \angle \varepsilon + \varepsilon &= 2\varepsilon = P(a, \beta)
 \end{aligned}$$

Άρα $P(a, \beta) < P(a, \beta)$ ΑΤΟΝΟ, επομένως $a = \beta$.

Παρατίθηνται: Το γεγονός της μοναδικότητας του οποίου μας επιτρέπει να δράσουμε σε x_n για το άριθμο $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ οπαύσαντας αυτό υπάρχει.

Πρόσαρση: Ηδη η μοναδικότητα μιας εγκείνουσας ακολουθίας εγκείνεται σε ίδιο άριθμο μ' αυτήν.

Απόδειξη: Έσσω $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ μια ακολουθία εσου μ.χ. (x, p) και $x_0 \in X$ ώστε $x_n \xrightarrow{P} x_0$ και $(x_{kn})_{n \in \mathbb{N}}$ μια μοναδικότητα εσου $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$.

Θ.δ.ο. $x_{kn} \xrightarrow{P} x_0$.

Έσσω $\varepsilon > 0$. Εφόσον $x_n \xrightarrow{P} x_0$ υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε $\forall n \geq n_0$ να ισχύει $P(x_n, x_0) < \varepsilon$, έτσι $\forall n \geq n_0$ ισχύει $k_n \geq n \geq n_0$ άρα $P(x_{kn}, x_0) < \varepsilon$

Άρα $x_{kn} \xrightarrow{P} x_0$.

Παράδειγμα: Έσσω (x, p) ο διακριτός μετρικός χώρος, $(P(x, y) = \begin{cases} 1, & x \neq y \\ 0, & x = y \end{cases})$. Αν $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$, είναι μια ακολουθία εσου (x, p) και $x_0 \in X$ με $x_n \xrightarrow{P} x_0$.

Εφαρμόζοντας τον οριεύμα δια $\epsilon = \frac{1}{2}$ προκύπτει οτι υπάρχει
Νο $\in \mathbb{N}$ ώστε $p(x_n, x_0) < \frac{1}{2} < \epsilon \quad \forall n \geq n_0$.

Εφόσον p είναι η διακριτή μετρική προκύπτει οτι $x_n = x_0$,
 $\forall n \geq n_0$, δηλαδή η ακολουθία $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι σειρικά σταθερή.

- Αν X απειρο σύνολο ^{και p η διακ. μετρικής} και $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ μια ακολουθία αν διαφορετικά ανα δύο σημεία του X . (δηλ. $x_n \neq x_m$ $\forall n, m \in \mathbb{N}, n \neq m$) τότε η $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι αραγμένη, ενώ η $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ δεν έχει καμια συγχρίνουσα υπακολουθία.